

Milí farníci,

P. Petr Piřha ve své knize *Výchova, naděje společnosti řeší otázku: „Jakou máme mládež, kdo za to může a co má kdo dělat?“* a začíná probírat „viníky“; nebere přitom na nikoho žádné ohledy a pěkně to „sází – padni, komu padni!“

„Samozřejmě, vinna je rodina“, odpoví na tuto otázku učitelé. Rodiče se o děti nestarají, „...dětém se věnují nedostatečně, o výchovu nedbají a to z jednoduchého důvodu: nebaví je to a je to pracné.“

Rodiče si myslí něco jiného: „Může za to škola a učitelé. Podívejte se na úroveň školství, na malou schopnost učitelů vzdělávat a vychovávat mládež...“

Televize a počítačové hry také zřejmě nejsou tím nejlepším zdrojem výchovy a kultivace „nejkřehčí“ části našeho národa.

Pokračovat bychom mohli dál a mnoha směry. Petr Piřha však nakonec přichází k závěru, že vinu na výchově mládeže „nese celá společnost, neboť je nemravná a pouze pokrytecky pokyvuje hlavou!“ Nemravnost pak vidí hlavně v tom, že „...naše společnost je pohodlná, líná a nezodpovědná.“

Začít s nápravou naší společnosti je jistě

nutné! Otázkou je: kde začít? Zřejmě tím posledním jmenovaným: zodpovědností. Není totiž tak těžké určit, co má kdo dělat. Těžší už je to, aby každý dělal to, co dělat má! Na tuto myšlenku mě přivedla zkušenost s některými rodiči, kteří přihlásili své děti do náboženství, aby mohly jít k prvnímu svatému přijímání. Po slavném prvním svatém přijímání tito rodiče dospěli zřejmě k přesvědčení, že jejich děti jsou už dostatečně nábožensky připravené. Proto už děti další rok do náboženství nepřihlásili a děti samy přestaly časem chodit i do kostela. Toto neříkám proto, abych to někomu vyčítal, to je přece otázkou svobodné volby každého člověka. Říkám to proto, že náboženská výchova těchto dětí potom už připadá zcela výhradně na jejich rodiče! Této povinnosti před Bohem je nikdo nezboví!

Jako jednotlivci i jako společnost máme závažný úkol: snažit se o sebevýchovu a svým dobrým příkladem pomáhat vychovávat i druhé. Přinejmenším ty, kteří jsou Bohem naší péči svěřeni.

P. Ladislav Kozubík, farář

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

1. dubna – neděle	KVĚTNÁ NEDĚLE
2. dubna – pondělí	PONDĚLÍ SVATÉHO TÝDNE
3. dubna – úterý	ÚTERÝ SVATÉHO TÝDNE
4. dubna – středa	STŘEDA SVATÉHO TÝDNE
5. dubna – čtvrtek	ZELENÝ ČTVRTEK
6. dubna – pátek	VELKÝ PÁTEK
7. dubna – sobota	BÍLÁ SOBOTA
8. dubna – neděle	Slavnost ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ
9. dubna – pondělí	PONDĚLÍ V OKTÁVU VELIKONOČNÍM
10. dubna – úterý	ÚTERÝ V OKTÁVU VELIKONOČNÍM
11. dubna – středa	STŘEDA V OKTÁVU VELIKONOČNÍM
12. dubna – čtvrtek	ČTVRTEK V OKTÁVU VELIKONOČNÍM
13. dubna – pátek	PÁTEK V OKTÁVU VELIKONOČNÍM
14. dubna – sobota	SOBOTA V OKTÁVU VELIKONOČNÍM
15. dubna – neděle	2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ (BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ)
19. dubna – čtvrtek	Výroční den zvolení papeže Benedikta XVI.
22. dubna – neděle	3. NEDĚLE VELIKONOČNÍ
23. dubna – pondělí	Svátek sv. Vojtěcha, biskupa a mučedníka
25. dubna – středa	Svátek sv. Marka, evangelisty
29. dubna – neděle	4. NEDĚLE VELIKONOČNÍ

MALÁ KATECHEZE – Církev

Slovo církev se dnes v nejrůznějších, a to pozitivních i negativních souvislostech ozývá téměř všude. V kostelích, v médiích i mezi lidmi. A našli bychom jistě i celou řadu dalších příkladů. Co je však církev doopravdy nebo lépe, čím je církev doopravdy?

Slovo církev ve své řecké podobě zní „ekklésia“ a původně znamená řádně svolané shromáždění i náhlý shluk lidí a dokonce i setkání zlých.

Ve Starém zákoně se slovem ekklésia označuje Boží shromáždění izraelského národa a jeho částí.

Nový zákon tento výraz používá jako pojmenování pro různá shromáždění křesťanů.

Dnes má slovo ekklésia – církev celkem tři základní významy, které mají i svůj hluboký teologický a antropologický smysl.

1. V nejširším smyslu zahrnuje ekklésia všechny lidi, kteří patří do Kristova království. Tedy ty, kteří jsou v nebi, očistci, či dosud putují po zemi.
2. V užším smyslu je církev vnímána jako pozemská, viditelná část velkého Božího království.

3. Nejuzší a vlastní smysl znamená Kristem založenou, viditelnou společnost (hierarchizovanou), která má za úkol hlásat Boží království. Sama je pak jeho pozemským předstupněm.

Výše uvedené významy se nevylučují, naopak se navzájem doplňují a posilují.

Podle knihy *Církev – sloup a opora pravdy* zpracoval Lukáš Volný.

SVATÝ MĚSÍCE

Sv. Petr Chanel, kněz a mučedník

Dne 28. dubna nám církev dává možnost vzpomenout na sv. Petra Chanela. I když se v našich končinách o tomto svätci mnoho neví a také v liturgickém kalendáři je jeho památka uvedena „jen“ jako možnost, neznamená to, že by se jednalo o svätce „podřadného“. Mnohem větší pozornosti se však těší v Oceánii, neboť se stal vůbec prvním mučedníkem této exotické části světa.

úmyslům a dokonce mu začali říkat „ten muž s nejlepším srdcem“. I přes tento úspěch byl na ostrově jen malý počet nově pokřtěných, neboť strach z útoku pohanských spoluobytel byl obrovský.

Klíčovým momentem se stal křest syna místního pohanského náčelníka Niulikiho. Pokřtil ho sám Petr Chanel. Ovšem tím nad sebou vyřkl ortel smrti. Otec mladíka nechal misio-

Petr Chanel byl původem Francouz, který ve svých 34 letech odešel jako misionář do Tichomoří. Snažil se působit na ostrovech Tahiti a Tonga, ovšem práci mu zde překazili evangeličtí misionáři. Proto se uchýlil na ostrov Futuna, jeden z ostrovů Fidži. Místní obyvatelé dosud neslyšeli nic o Ježíšovi a Chanela přijali s nedůvěrou. Postupem času však uvěřili jeho dobrým

náře prostřednictvím najatého vraha usmrtil 28. dubna 1841.

Boží slovo hlásané svatým Petrem však ukázalo svou sílu. Již několik let po misionářově smrti byli prakticky všichni obyvatelé ostrova katolíky. I dnes je Oceánie křesťanská...

Petr Chanel byl za svätého prohlášen papežem Piem XII. v roce 1954.

(Lukáš Volný)

AKTUALITY Z FARNOSTI

- V neděli 1. dubna od 14 do 16 hodin bude příležitost k velikonoční svätosti smíření. Křížová cesta začíná v 16.30 hodin.
- V neděli 15. dubna po každé mši sväté bude prodejní výstava výrobků klientek azylového domu pro ženy v tísni. Pořádají sestry Dobrého Pastýře v Ostravě.
- V neděli 29. dubna v 17 hodin se v kostele koná koncert žáků ZUŠ Eduarda Rundy.

STRÍPKY

Poděkování

Děkuji všem sponzorům, kteří se přihlásili na můj inzerát. Na konci února jsme se sešli u mne doma a bylo nás nakonec tolik, že jsme se rozdělili a druhá skupinka adoptuje další dítě. Domluvili jsme se, že se občas sejdeme a poreferujeme si o svých adoptovaných dětech. Naplnilo mě to velkou radostí

a vzpomněla jsem si na biblickou větu: „Cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.“

Ani jsem nečekala takový ohlas na můj inzerát, neboť jistě spousta lidí z naší farnosti již nějakým způsobem pomáhá.

(Magda Nováková)

Otázka: Hádej, kde bydlí Bůh?

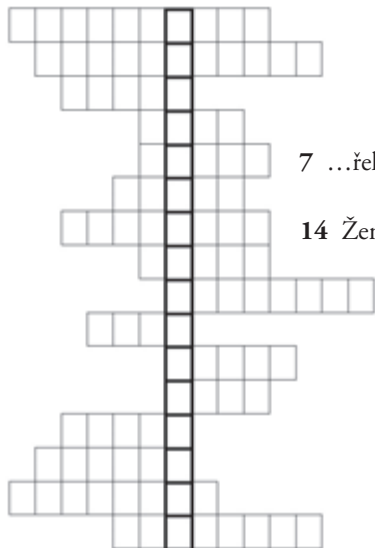
Opověď: Bůh bydlí tam, kam ho vpustíme.

(K. Jeroným)

KŘÍŽOVKÁŘSKÁ SOUTĚŽ O CENU

Vyluštěnou tajenku vhodte označenou svým jménem do krabičky v zákristii nejpozději do středy 11. dubna. V neděli 15. dubna po velké mši svaté proběhne losování.

Vylosovaný úspěšný řešitel obdrží pěknou cenu a jeho jméno bude uvedeno v příštím čísle Many! (Pozn.: Písmena tajenky seřaď podle napsaných čísel od 1 do 16).

- 13 Ježíš ustanovil na Zelený čtvrtek...
- 11 Zahrada, kde se v předvečer smrti modlil...
- 5 Apoštol, který Ježíše zradil...
- 2 Apoštol, který Ježíše třikrát zapřel...
- 7 ...řekl: „Já na tomto člověku neshledávám žádnou vinu.“
- 16 Muž z Kyrény, který Ježíši pomohl nést kříž
- 14 Žena, která podala Ježíši roušku při jeho křížové cestě
- 9 Jméno hory, na které byl Ježíš umučen
- 3 Nápis na kříži: Ježíš Nazaretský, král...
- 10 Z Ježíšova boku vytryskla krev a...
- 8 Požádal o Ježíšovo tělo
- 6 Jako první přišly ke hrobu...
- 4 Kolikátý den vstal Ježíš z mrtvých?
- 12 Marie Magdalská spatřila v hrobě dva...
- 1 Anděl ženám řekl: „Jde před vámi do...“
- 15 Nevěřící Tomáš zvaný...

KNÍŽNÍ OKÉNKO

Setkání

SETKÁNÍ první – 16. 10. 2004. Biřmování ve farnosti Třebovice. Otec Ladislav předává všem biřmovaným v upomínku knihu *Setkání* od *Michela Quoista*. Prožívat svůj život v modlitbě a modlitbou jej proměňovat? Kdy se ta otázka stává krásnou a prostou skutečností?

SETKÁNÍ druhé – jaro 2006, doba postní. Křížová cesta. Kostelem zní důvěrně známé věty z této knihy. Tentokrát v netradičním a procítěném podání Michala Tvrďého. Je to jen dojem, nebo znějí slova dnes jinak? Třetí – SETKÁVÁNÍ

Všední dny... Únava... Zdá se, že nic není takové, jak by mělo být. Věrný průvodce – modlitby M. Quoista. Byť by zbyla jen chvilka na krátké čtení, stačí to.

Kniha *Setkání* je složena

z modliteb. Modlitby jsou úmyslně rozličné, některé vycházejí z věci nebo osoby, jiné z události. Chtějí přinést světlo víry na určitý úsek našeho života.

Všechny však současného člověka bezprostředně oslovují, nutí jej k přemýšlení. Všechny se také neustále dotazují po smyslu *našeho* křesťanského života.

Michel Quoist se narodil ve francouzském Le Havre. Původně pracoval jako textilní dělník, v roce 1947 byl vysvěcen na kněze. Quoist se celým svým literárním dílem i svým aktivním životem snaží prohlubovat náboženský život křesťana.

(Margareta Špoková)

Jak jsme se nedali...

Milí čtenáři,

jestli uchováváte stále v mozku české dějiny překroucené komunisty, Jiráskem či Václavem Hájkem z Libočan a přitom nechcete studiu historie věnovat příliš mnoho času, přečtete si velmi zábavnou knížku „Jak jsme se nedali“. Autorem je známý spisovatel Zdeněk Šmíd, kterého možná znáte také jako autora neméně

vtipných knížek Proč bychom se netopili a Proč bychom se nepotili.

Skrze Šmídův humor se v knížce *Jak jsme se nedali* dozvíte, co bylo pravděpodobně fikcí, co skutečností a co zbožným přáním

Čechů; který panovník byl pro Čechy „hodný“, ale za jeho vlády si šlechta dělala co chtěla a normální člověk měl strach vyjít ven beze zbraně na ulici, a naopak, který panovník vše držel pevně v rukou – i státní kasu, ale zato byl „zlý“; který byl „koulař“, tedy diplomat, a který naopak vůbec českému prostředí nerozuměl.

Knížku si můžete samozřejmě zapůjčit v naší farní knihovně. Vřele doporučuji. I když Vás dějepis nikdy nebavil, věřte, že se Zdeněkem Šmídem určitě bude!

(Magda Nováková)

OKÉNKO PRO DĚTI

Ahojky,
tento měsíc nás čekají
Velikonoce. Holky budou mokré
a sešlehané a kluci donesou domů plné
tašky výslužky. Ale Velikonoce jsou
odvozeny ze slov VELIKÁ NOC, noc,
kdy Ježíš vstal z mrtvých. Zkus
se nad tím zamyslet.

Kam musí malý fotbalista
kopnout míč, aby se zatřepal
v brance?

Konvalinka

V lese v trávě spinká
bílá konvalinka.
Zvonečky má, nezazvoní,
ale zato krásně voní.

Let včely

Malá včelka loukou bzučí,
čmeláček ji lézat učí.
Na podběl si sedají,
chutný med si sbírají.

Hádej, hádej hádači, kdo to neví, nesvačí.

Šedou srst má – není vlk,
dlouhé uši – není zajíc,
kopýtko a není kůň.

Dvě trkadla, dvě divadla,
vpředu chroustadlo, vzadu mávadlo,
dole čtyři utíkadla, na nich čtyři
kopytadla.

Modrá ošatka, v ní zlaté zrní,
bílá housátka klovdají do ní.

Ve tmě nad lesem v neděli
pomeranč jsme viděli.
Nejspíš se s ním kouzla dějí,
na nebi ho nikdo neví,
ale za dva týdny v pátek
zbyl z něj už jen zlatý plátek.

Kočky jsou, nemňoukají.

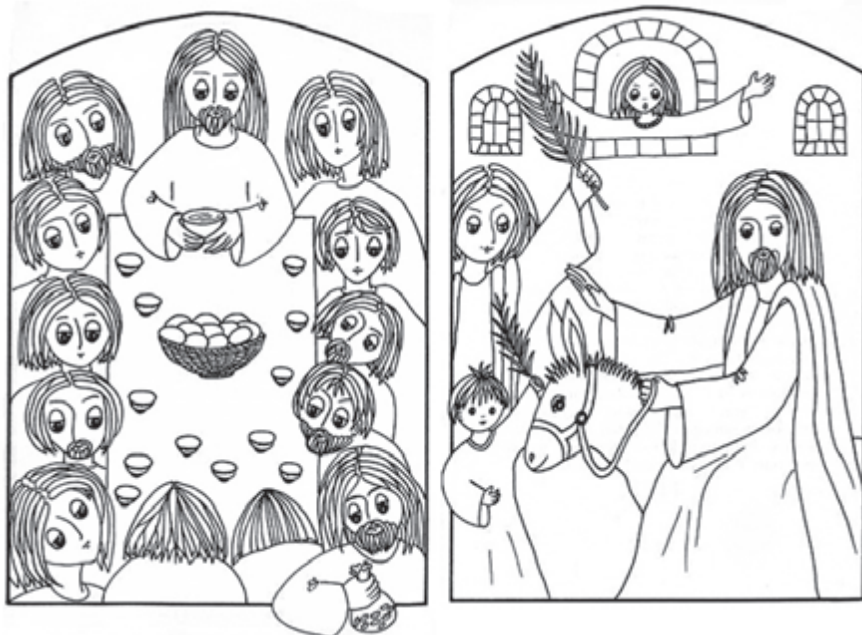

Řešení: oslík; kráva; nebe, hvězdy, mraky; měsíce;
kočičky – obrázek

Seřaď tyto čtyři obrázky tak, abys podle nich mohl vyprávět příběh
o konci života Pána Ježíše.

(zbylé dva obrázky najdeš na další straně)

Tři sýry

Tři sýry se kutálely z ciziny a cestou si zpívaly. Najednou se před nimi objevilo město. „Kdopak asi bydlí za hradbami?“ říkaly si mezi sebou. Nad bránou visel nápis DARH ÍŠYM. „Snad tam žije strašný drak, až slunce zapadne, vydáme se na výzvědy.“ A opravdu, sotva vyšel měsíc, tři sýry přelezly městský val. Od té doby je už nikdo neviděl ani neslyšel. Proč? Zkus si přečíst jméno toho města pozpátku a pochopíš, kam sýry zmizely.

(Okénko pro děti pravidelně připravuje Lenka Volná)

Mějte se
sluníčkově a za měsíc čau.
Pac a pusu, želvák Oskar.

OKÉNKO PRO RODIČE

Miniepizoda

S konví plnou vody pomohl starší ženě pan farář. „Děkuji vám, otče. Už je to na mne moc těžké. Já se tak stydím.“

„Vy se nemáte zač stydět. Stydím se já,“ odpověděl kněz. „Za ně.“ Opodál totiž přihlížela skupinka několika chlapců...

(Broňa Volná)

TEOLOGICKÉ OKÉNKO

„Okénko“

Často se stává, že ta největší pravda a krása je obsažena v těch nejjednodušších věcech. A naopak věci plytké a bezvýznamné bývají opentleny a baleny do květnatých slov a frází.

Přesně tato myšlenka mne napadla, když jsem se chystal psát další teologické okénko. A řekl jsem si, že sám název, byť je tak jednoduchý, vyjadřuje celou podstatu teologického myšlení. Pod slovem okno si představujeme prosklený otvor, kterým nahlížíme skutečnosti vně nebo uvnitř podle toho, kde se nacházíme. Použijeme-li však zdobnělinu „okénko“, předpokládáme, že výhled je omezen, že nevidíme nahlíženou skutečnost celou. Část sledovaného se nám odkrývá, ale mnohem

větší část nám zůstává skryta.

Okénko vzbuzuje zvědavost, podněcuje fantazii, nutí k zamyšlení. Není sama teologie právě takovým „okénkem“? Boha můžeme poznávat, ale vždy jen částečně. Jeho pravá krása, celá šíře jeho Bytí nám nadále zůstává skryta.

Opět zde narážíme na vypovídající hodnotu symbolů. Obraz malého okénka můžeme použít jako jednoduché vyjádření pro nedokonalost a omezenost lidského poznání. V našich úvahách však můžeme jít ještě dále. To nejkrásnější Bytí je zároveň Bytím nejjednodušším. A nejkrásnějším a nejpravdivějším Bytím je sám Bůh...

Ovšem zůstaneme dnes věrni okénku, které pouze poodkrývá široké obzory a souvislosti. Podrobnější nahlédnutí na spojení jednoduchosti a krásy si necháme do příštího čísla Many. Tak snad jen malé povzbuzení. Učme se hledat krásu ve zdánlivě jednoduchých věcech, neboť právě tam bývá ve své nejryzejší podobě!

(Lukáš Volný)

RECEPTÁŘ

Slezská kachna (4 porce)

Potřebujeme:

1 menší kachnu, sůl, kmín,
50 dkg hlávkového zelí,
50 dkg jablek,
1 dkg hladké mouky.

Pečlivě očištěnou kachnu opláchneme, osolíme na povrchu i uvnitř, posypeme kmínem, vložíme do pekáče, podlijeme trochou vody, upečeme po obou stranách do zlatova. Kachnu pak vyjmeme z pekáče na prkénko, rozporcujeme na 4 porce a částečně vykostíme.

Porce kachny jednotlivě balíme do spařeného

zelného listu a dovnitř klademe čtvrtku sladkého jablka. Takto připravené porce kachny vkládáme znovu do výpeku a dáme mírně dopéci do trouby. Kachnu podáváme na teplém talíři, mírně podléváme přírodní šťávou. Vhodnou přílohou je bramborová kaše nebo různé druhy knedlíků. Pro opravdové gurmány doporučujeme ještě jako přílohu cibulové zelí s jablek.

Velikonoce a neděle

Na Velký pátek až do vzkříšení na Bílou sobotu byl půst újmy i od masa. Na Boží hod přinášeli lidé ke svěcení pokrmů pečivo ve tvaru ovečky s mašličkou pod krkem a malovaná vajíčka. Tyto svátky byly prozářeny hlavně radostí ze vzkříšeného Spasitele, účasti na bohoslužbách a taky nadějným příslibem jara. K obědu na Boží hod velikonoční bylo většinou pečené kůzlátko nebo jehňátko na smetaně. Zdejší lid byl velmi zbožný, každou neděli byla ranní a velká mše svatá. Odpoledne byly nešpory nebo požehnání. Kostel byl vždy naplněn do posledního místečka a po mši svaté šli sedláci v jednom šiku do hospody, kde u sklenice piva všechno probrali, asi tak jako jejich robky u peřa. Hospodyně zatím měly čas uvařit „lepší“ oběd. Polévka bývala nejlepší z holuba a k slavnostnímu jídlu patřilo hovězí maso, halečka a smetanová mačka (dnešní svíčková).

(z knihy Kuchařka z Hlučínska, Marie Dostálová)

Redakce MANY přeje všem čtenářům i jejich blízkým požehnané velikonoční svátky, prožité s opravdovou radostí ze Vzkříšení.

MANA – Měsíční Aktuality Naší fArnosti, vydává Římskokatolická farnost Ostrava-Třebovice,
V Mešníku 5100, 722 00 Ostrava-Třebovice, tel.: +420 596 964 942
<http://www.volny.cz/trebovice.fara>

Evidenční číslo: MK ČR E 16325

Kontaktní osoba: Lukáš Volný, e-mail: lvolny@volny.cz

Náklady na výrobu a tisk jsou Kč 5,-

Uzávěrka příštího čísla je 15. 4. 2007